

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 37124-04-15

16 יולי 2017

1
2
3

לפני: כב' השופט צבי פרנקל
נציגת ציבור עובדים: גב' פסה מרקוביץ

התובעים: יאסר עוקבי (ת.ז.-24761827)
ע"י ב"כ: עו"ד גילת ויזל-סבן ושי גלי

ארגון העיתונאים בישראל - הסתדרות העובדים הכללית
החדשה
ע"י ב"כ: עוה"ד ד"ר מורן סבוראי ואמיר בשה

-

הנתבעת: שבע תקשורת בע"מ, (חברות-513465989)
ע"י ב"כ: עוה"ד רון דינור וטליה יונתן-דגן

4

פסק דין

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

1. מר יאסר עוקבי (להלן – התובע) הוא עיתונאי, עבד כעורך וככתב במקומון "שבע" של הנתבעת משך כעשר שנים. עיקר המחלוקת שלפנינו נוגעת לשאלת חוקיות פיטוריו של התובע מעבודתו ובפרט האם אלו נעשו תוך הפרה של חוק שוויון הזדמנויות בעבודה, התשמ"ח – 1988 (להלן – חוק שוויון הזדמנויות בעבודה), הפרה של חופש העיתונות ותוך פגיעה בזכויות התובע לשימוע?

2. העובדות הדרושות לצורך ההכרעה:

א. התובע, תושב באר שבע, החל לעבוד כעיתונאי בשנת 1987 ככתב צעיר וככתב בכיר במקומונים של באר שבע ואזור הנגב. מיום 12.2.2012 חבר בארגון העיתונאים. החל בשנת 2004 שימש כעורך המקומון "שבע" וכן שימש גם כעיתונאי בו.

ב. הנתבעת, שבע תקשורת בע"מ היא חברה המפעילה את המקומון "שבע" (להלן – המקומון) במסגרת בעלות רשת מקומונים הקרויה "המקומון" מאז סוף שנת 2003 שהיא חברה בע"מ בבעלות קבוצת "גירוזלם פוסט".

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 37124-04-15

16 יולי 2017

- 1 ג. ביום 8.7.2014 החל מבצע "צוק איתן" ברצועת עזה. ביום 17.7.2014 החל
2 "המבצע הקרקעי".
3
- 4 ד. שבועיים לאחר תחילת מבצע צוק איתן, בשבועון מספר 2196 של המקומון
5 שיצא בתאריך 24.7.2014, התפרסמה כתבה של התובע על מותו של אזרח
6 בדואי, עודה אל – וואגי ע"ה ופציעת בתו ואשתו מהתפוצצות רקטה סמוך
7 למקום מגוריהם בפזורה הבדואית ליד דימונה. במסגרת כתבה זו הועלו על
8 ידי האלמנה טענות קשות על העדר המיגון לתושבי הישובים הבדואים הבלתי
9 מוכרים (להלן – הכתבה).
10
- 11 ה. ביום פרסום הגיליון האמור זומן התובע על ידי מר אודי פרידמן, מנכ"ל הרשת
12 (להלן- מר פרידמן) באמצעות דואר אלקטרוני, לשימוע הנוגע להמשך העסקתו
13 במקומון. בהזמנה נכתב כדלקמן:
14
- 15 **"יאסר שלום**
16 **בהמשך לשיחתנו הקצרה מהיום, ושיחותינו האחרונות:**
- 17 1. כפי שצינתי בפנייך ברצוני לקיים שיחת שימוע סדורה בכל הקשור
18 להמשך עבודתך כעורך עיתון "שבע".
19 על פי בקשתך נתאם מועד במהלך סוף שבוע הבא.
- 20 2. הסיבה לשיחת השימוע נעוצה בהתלבטות שיש לי בכל הקשור לעבודתך
21 כעורך וזאת כחלק מהתפתחות העיתון:
22 - שוק העיתונות עבר שינוי עמוק ב-10 השנים האחרונות. דנו בזה
23 בעבר ואתה מכיר היטב את דעתי על השינוי העצום שחל בתרבות
24 הפנאי של הקוראים שלנו. (הקוראים שלנו "קוראים פחות זמן"
25 את העיתון, וחשופים לעוד מדיות זמינות ויזואליות).
26 תפיסת העיתון בעיני הקוראים שלנו השתנתה ונדרש שינוי
27 במבנה המערכת/העיתון.
28 יש לי תחושה שאנחנו "מגלגלים את אותו גלגל מלפני 10
29 שנים..." אנחנו עושים את אותו המוצר כאילו השוק לא השתנה.
30
- 31 - התחרות על תשומת ליבו של הקורא מחייבת קשב הדוק להלכי
32 הרוח של הקוראים, ולבחירת נושאים מתאימה. תחושתי שאתה
33 לוקה בכך. להלן דוגמא מהשבוע שתמחיש תחושתי:

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 37124-04-15

16 יולי 2017

- 1 - כולנו יודעים שבאר שבע נמצאת במלחמה שעוצמתה רק
2 גברה השבוע. תושבי העיר חיים בפחד פיזי עם בעיות
3 פרנסה, עם עצבים חשופים, מי כמוך יודע!!
4 - צריך לזכור שמדובר בשבוע שבו החלה פעולה קרקעית
5 כחלק ממלחמה לאומית.
6 - צריך לזכור שעיתון שבע מיועד ומופץ בקרב תושבי העיר
7 באר שבע.
8 בשבוע שכזה בחרת לכתבת המגזין הגדולה של העיתון (3
9 עמודים מלאים) את בעיית המיגון של הכפרים הבדואיים
10 הלא מוכרזים ושל העיירה רהט.
11 להזכירך שאנחנו כותבים לתושבי העיר באר שבע
12 שנמצאים במלחמה תחת אש יום – יומית.
13 האם זה הנושא השבוע? אני יכול לומר לך שבשבוע שכזה,
14 הכתבה הזאת הסבה לנו נזק ציבורי ומסחרי.
15 זהו נושא ראוי אבל לא לעיתון מקומי בבאר שבע, ולא
16 בשבוע שכזה, שבוע של מלחמות.
17 נמשיך ונדון בע"פ".
18
19 ו. ביום 7.8.2014 התנהלה שיחת השימוע שלאחריה נשלח לתובע סיכום בכתב
20 של שיחת השימוע.
21
22 ז. ביום 12.8.14 העביר התובע מכתב תשובה לסיכום שיחת השימוע שלאחריו
23 השיב מר פרידמן לתובע בתכתובת דואר אלקטרוני והזמינו לשימוע נוסף.
24 ביום 14.8.2014 התקיים השימוע הנוסף לתובע.
25
26 ח. ביום 21.8.2014 הודיע מר פרידמן לתובע על פיטוריו וביום 24.8.2014 ניתן לו
27 אף מכתב פיטורים לפיו פיטוריו ייכנסו לתוקף ביום 21.9.2014.
28
29 ט. התובע פנה באמצעות באת כוחו לנתבעת ביום 4.11.2014. הנתבעת השיבה
30 למכתב זה ובמסגרתו דחתה את טענות התובע. ביום 21.4.2015 הגיש התובע
31 את התביעה שלפנינו.
32
33
34
35

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 37124-04-15

16 יולי 2017

טענות התובע

- 1
- 2
- 3 .3 לטענת התובע, הכתבה אותה פרסם היא שהביאה לפיטוריו. לטענתו כתבה זו אינה
- 4 שונה בנוף המקומון בסמוך לפרסומה ולפניה וכי בניגוד לנטען בזימון הראשון לשימוע
- 5 מעולם לא נוהלו שיחות בינו לבין מר פרידמן בדבר אי שביעות רצון מתפקודו או
- 6 שיחות על תכנים או מיקוד קהל היעד של המקומון לתחומיה המוניציפאליים של באר
- 7 שבע בלבד. לחילופין טוען התובע כי אפילו היו למר פרידמן לבטים באשר לתפקודו
- 8 כעורך עוד טרם הכתבה - אשר לא הובאו לפניו טרם הזמנתו לשימוע - הרי שהטעם
- 9 המרכזי לפיטוריו – הכתבה – הוא טעם בלעדיו אין וככזה הוא מכתים את החלטת
- 10 הפיטורים כולה בהפליה. עוד טוען הוא כי במכתב הזימון לשימוע לא הבהירה הנתבעת
- 11 לתובע על זכותו להיות מיוצג בהליך וכן זכויות נוספות הנובעות מדיני השימוע כמו
- 12 קבלת מסמכים טרם השימוע.
- 13
- 14 .4 לטענת התובע לאחר שמר פרידמן הבין את ההפליה המשתמעת מדבריו הוא ניסה
- 15 לרכך אותה בזימונו לשימוע בפעם השנייה (אשר אף הוא אינו עומד על זכויותיו של
- 16 התובע לייצוג בהליך השימוע) תוך הסתתרות מאחורי שתי טענות חלופיות - מחלוקת
- 17 בין השניים בהתייחסות לבאר שבע כעיר ולא כמטרופולין ובהגדרתו את התובע כחסר
- 18 יוזמה – שתי טענות אשר מעולם לא הועלו כלפיו וכאמור לראשונה שמע כי עליו
- 19 להתייחס למקומון ולייעודו ככזה המיועד לעיר באר שבע בלבד בעוד שבמקומון עצמו
- 20 בו פורסמה הכתבה פורסמה כתבה נוספת העוסקת בחיילים מהנגב שאחד מהם תושב
- 21 נתיבות; לטענתו עת הסכים עם מר פרידמן כי מעתה ואילך יעסוק המקומון אך ורק
- 22 בעיר באר שבע או אז הועלתה כלפיו טענה על "פסיביות" – משמע לא משנה באיזו
- 23 דרך יבחר התובע- הדבר ייחשב לרעתו. לטענת התובע השקפתו שמצאה ביטוי בכתבה
- 24 ובעיתוי פרסומה היא ציר מרכזי בהחלטת פיטוריו ועל כן יש לראותם כפיטורים
- 25 פסולים.
- 26
- 27 .5 לאור כל האמור לעיל, התובע טוען התובע כי פיטוריו הם שלא כדין וכי:
- 28
- 29 א. פיטוריו נעשו בניגוד לחוק שוויון הזדמנויות בעבודה על רקע השקפתו של
- 30 התובע; השקפה שהיא הומניסטית פלורליסטית אשר הביאה אותו לפרסם את
- 31 הכתבה והדבר בא לידי ביטוי גם באמירותיו של מר פרידמן כלפי התובע
- 32 לפיהם בחירת פרסום הכתבה פוגעת "במדורת השבט המקומית", "שלא

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 37124-04-15

16 יולי 2017

1 מבקרים מדינה בעת מלחמה", בשל עיתויה של הכתבה, לעומתיות של התובע
2 והנזק הציבורי והמסחרי שהכתבה גרמה והמדובר במקרה מובהק של הפליה
3 בשל השקפה מקצועית והשקפה ערכית; עוד טוען התובע כי לא רק שיש בכך
4 משום הפליה אלא הפליה זו היא תוצר של תפיסות גזעניות או שבטיות
5 שאפילו אם מר פרידמן אינו מחזיק בהן בעצמו הן אלו שהיוו את השיקול
6 לפיטוריו; כי מר פרידמן אינו יכול להתגונן כמעסיק מפני טענת הפליה
7 באמצעות טיעונים לתחשיבי כדאיות כלכלית או נזק כלכלי (שאף לא הוכח
8 בענייננו ואשר יש להוכיחו בראיות חזקות ומוצקות) למול לקוחותיו שאותם
9 הוא תופס כגזעניים; כי מקום בו המקומון אינו נושא הגדרות מוקדמות של
10 "כיוון אידיאולוגי" כזה או אחר הרי שהבחנה על בסיס השקפתו של עיתונאי
11 אינה מתחייבת מאופייה או ממהותה של המשרה לצורך חוק שוויון
12 הזדמנויות בעבודה ולפיכך היא מהווה הפליה אסורה; כי אפילו היו לצד
13 השיקול הפסול בפיטוריו שיקולים מותרים הרי שהשיקול הפסול מכתים כולו
14 את החלטת הפיטורים; כי מכלול התנהלותו של מר פרידמן מעלה חשש נוסף
15 לאפליה בשל זהות לאומית – המתגבש בשל הפער החריף בין תוכן הכתבה
16 לבין התגובה הקשה לה זכתה – דהיינו כי פיטוריו נעשו בשל זהותו הלאומית
17 או בשל מושאי כתבתו, שכן לו עורך או כותב ישראלי – יהודי היו מפרסמים
18 כתבה זו לא היו מפוטרים ולחילופין אם מושא הכתבה היה יהודים, לא היתה
19 הכתבה מובילה לפיטוריו ועל כן מדובר בפיטורים על בסיס השקפה.
20
21 ב. חיזוק לטענתו כי פוטר בשל הכתבה ולפיכך להפלייתו מצוי בשיחת הטלפון
22 שהתקיימה בינו לבין מר פרידמן בבוקר הכתבה בה זעם מר פרידמן על
23 התובע; בעיתוי הזמנתו לשימוע, בבוקר פרסום הכתבה; בגוף ההזמנה לשימוע
24 בה תופסת הכתבה מקום מרכזי; בתמלול השימועים המגלים אף הם כי
25 הכתבה בעלת משקל ממשי בהחלטתו של מר פרידמן; כי אין כל ראייה ביחס
26 לתקופה שקדמה לכתבה על ביקורת ממשית על תפקודו המקצועי של התובע,
27 למעט עדותו היחידה של מר פרידמן והימנעות המשיבה מלהעיד את מר גולן
28 בר יוסף ששימש כממונה מקצועי על התובע; הימנעות המשיבה מלחקור
29 לעומק את התובע על שיחת הטלפון בינו לבין מר פרידמן בבוקר פרסום
30 הכתבה;

31

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 37124-04-15

16 יולי 2017

- 1 ג. כל עוד המקומון אינו מיצב עצמו במוצהר כעיתון של מפלגה אחת או של
2 זרם חברתי – פוליטי מסוים, הרי שעליו לציית לכללי האתיקה העיתונאית
3 ולדווח על עניינים שראוי שיגיעו לידיעת הציבור; כי מוציא לאור אינו רשאי
4 לפטר עורך בטענה כי הוא נשמע לרחשי לב גזעניים של הצרכנים ומטעמים
5 כלכליים הטומנים בחובם שיקולים מפלים; וכי הנטל להוכיח שפיטוריו של
6 התובע אינם נגועים באפליה מוטל על המעסיק שכן התובע הוכיח בראשית
7 ראייה להפלייתו.
8
- 9 ד. שימוע שלא כדין - הפיטורים אינם כדין שכן נעשו בניגוד להלכות הקשורות
10 בשימוע שכן הנתבעת לא ציינה ולא הבהירה את זכותו להסתייע בייצוג;
11 מכתבי הזימון לשימוע אינם כוללים אסמכתאות המבססות את הטענות
12 המובאות בהם כגון לעניין הנזק הכלכלי שייגרם אם ישאר התובע בתפקידו;
13
14
- 15 ה. יש לראות בפיטוריו כפיטורים שלא כדין מאחר שנעשו בניגוד לחופש
16 העיתונות, פיטורים שעילתם מילוי של חובות אתיות וציבוריות בהן מחויב
17 התובע והמקומון גם יחד. לטענתו הוא פעל לא רק מכוח השקפה הומניסטית
18 וכמי שתומך בסיקור פלורליסטי אלא מתוך ציות לחובות אתיות וציבוריות
19 החלות עליו כעיתונאי וכעורך ובהם החובה לפרסם מידע שקיים עניין ציבורי
20 בפרסומו, גם בעתות מלחמה וכי פעולה בגדרה של חובה מקצועית עיתונאית
21 פוטרת עיתונאי ועורך מפיטורים. לפיכך אין לאפשר פיטורים שמטרתם
22 סתימת פיות ופגיעה בתובע מאחר ושמר על האתיקה העיתונאית שלו ועל בית
23 הדין להגן עליו על מנת לשמור על חופש העיתונות ועל מילוי כללי האתיקה
24 העיתונאיים.
25
- 26 ו. אין בזכות הקניין של המעסיק והפררוגטיבה הניהולית לגבור על החובות
27 העיתונאיות והן אף כפופות לה, מעבר לחובות הסבירות ותום הלב
28 "הרגילות"; כי כללי האתיקה חייבו והצדיקו פרסום הכתבה ואין באינטרסים
29 הכלכליים של המקומון לדחוק חובות אלו הצידה; כי פסק הדין בעניין ג'ואנה
30 יחיאל אינו פוגע בתביעתו של התובע שכן - זה לא פעל בניגוד להנחיותיו של
31 מר פרידמן אשר הועלו כלפיו לראשונה בשימוע; ההנחיה כי אין מעבירים
32 ביקורת בעת מלחמה ופיטורים על רקע כתבה כאמור אינם חוסים תחת הלכת

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 37124-04-15

16 יולי 2017

- 1 יחיאל וחורגים מהפררוגטיבה הניהולית בהיותם מנוגדים לדין; יש שוני בין
2 הסעדים המבוקשים בין שני המקרים כשבעוד שבפרשת יחיאל הוחלט כי אין
3 לראות בתובעים כמי שהתפטרו בדין מפוטר הרי שבענייננו מתבקש בית הדין
4 לראות בתובע כמי שפוטר בפיטורים שאינם כדין.
5
6 לאור האמור לעיל תובע התובע פיצוי בגין פיטורים שלא כדין ושלא בתום לב בסך .6
7 השווה ל-12 משכורות – 93,795 ₪; ופיצוי ללא הוכחת נזק לפי סעיף 10 לחוק שוויון
8 הזדמנויות בגין פיטורים על בסיס הפלייה בעודו ממלא תפקידו כעיתונאי בסך
9 100,000 ₪. כן עותר התובע לסעד הצהרתי הקובע כי פיטוריו: א. היו שלא כדין, בניגוד
10 לדיני השימוע, בחוסר תום לב ותוך אפליה וכן תוך קביעת הטעם שבגיננו פוטר לאחר
11 מעשה ובחוסר סבירות; ב. היו בניגוד לחובות אתיות וציבוריות החלות על עיתונאי
12 באשר הוא בימי מלחמה כמו בימי שלום; ג. היו בניגוד לחופש העיתונות החל הן על
13 עיתונאים והן על עיתונים וכי פעולותיו היו בהתאם לחופש העיתונות הנ"ל העומד
14 ביסודו של כל משטר דמוקרטי.
15

7. טענות הנתבעת

- 16
17
18 **א. אשר לטעמים בגינם פוטר התובע - התובע לא פוטר בשל פרסום הכתבה הנזכרת.**
19 אלא, פרסום הכתבה היווה דוגמא בלבד לשיקול דעת לקוי של התובע, לכך שהתובע
20 אינו מתמקד בקהל היעד של המקומון ובתקופת מלחמה הקדיש את הכתבה המרכזית
21 לבעיות, ככל שתהיינה חשובות, של אוכלוסייה שאינה נמנית עם קוראי המקומון,
22 במקום כתבה שתדבר אל ליבם של החלק הארי של קוראי המקומון, הוא פעל בניגוד
23 למדיניות הנתבעת. המקומון פרסם ומפרסם כתבות רבות על יישובי הפזורה בסביבת
24 באר שבע ואפלייתם, ומעולם לא הוער לתובע על כתבות אלה. הנתבעת תמיד ראתה
25 עצמה כלי תקשורת המיועד לבאר שבע וסביבתה, ונראה שהתובע היה סבור כי
26 סביבתה של באר שבע כוללת אזורים אשר המרחק בינם לבין באר שבע גדול מאד.
27
28 ב. לא היה מקום לפרסם את הכתבה שפרסם התובע שכן נושאים אלו מצאו ביטוי
29 נרחב בעיתונות הארצית, לא היה בהם כל חידוש והם אינם עניין לעיתונות מקומית.
30 אין קשר בין פרסום הכתבה הספציפית לבין פיטורי התובע כי עוד קודם לפרסום
31 הכתבה החל מר פרידמן לבחון אפשרות של העסקת עורך חדש ואף נפגש עם שלושה

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 37124-04-15

16 יולי 2017

- 1 מועמדים פוטנציאליים לעריכת המקומון (אם כי היה מדובר לטענתה בגישוש בלבד
2 ובשלב זה טרם נתקבלה החלטה לפטר את התובע).
- 3
- 4 ג. בשנים האחרונות חלו שינויים בעולם התקשורת ולאורם נדרש אף שינוי בעיתונות
5 הכתובה ובכללם אף במקומון בו עבד התובע. כתוצאה מכך, עם כניסתו של המנכ"ל
6 מר פרידמן לתפקידו זה הוחלט על מהפכה של ממש במקומון כשאחד השינויים שחלו
7 היה העברתו ממקומון המופץ בתשלום למקומון חינמי ובשל כך גם החשיבות למספר
8 הקוראים אשר ייחשפו למקומון ועל כן גם התכנים שנדרשו למקומון היו צריכים
9 להיות כאלו המדברים לקהל יעד נרחב.
- 10
- 11 ד. פיטוריו של התובע נעוצים בכך שהתובע לא ביצע את עבודתו באופן שהניח את
12 דעתה ולא השכיל להבין את השינויים ההכרחיים, ובאופן בו הפעיל את שיקול דעתו
13 הן מבחינה אקטיבית והן מבחינה פאסיבית כשהתובע נעדר את היוזמה להפוך את
14 המקומון למוצר אותו ביקשה; כך, לדוגמא, התובע לא עסק בספורט המקומי, פרסם
15 תכנים פרובוקטיביים בעוד קהל היעד הוא שמרני יותר וכיוצא באלו. זאת, לאחר
16 שבמשך 18 החודשים בהם עבדו יחד שוחח עמו מר פרידמן מספר פעמים מדי שבוע,
17 בטלפון ובדואר אלקטרוני כחודשיים טרם ישיבת השימוע השנייה ואף בשיחה מיום
18 8.7.14 ימים מספר טרם פרסום הכתבה המדוברת.
- 19
- 20 ה. גם מבחינה מקצועית הנתבעת לא היתה שביעת רצון מעבודת התובע כאשר התברר
21 כי גורמים מוניציפאליים רבים בבאר שבע אינם נכונים לשתף פעולה עם המקומון
22 מתוך כעס על התובע אשר סיקר את המתרחש בעירייה באופן שלילי ונהג בזלזול
23 בראש העיר. למעשה כמעט בכל פגישה בין מר פרידמן לתובע התבקש התובע להתאים
24 עצמו לשינויים המתבקשים במקומון, כי המקומון יהיה רלבנטי "ומחובר" לתושבי
25 העיר אולם כל מה שהציג התובע במסגרת שינוי מערכת שנתבקש להציג היה שינוי
26 קל בעיצוב הגרפי של המקומון ולא במהותו ותוכנו. בעקבות כך אף נתקיימה ישיבת
27 מערכת בה הוצג החזון החדש של המקומון אך ללא הועיל, ובהמשך לכך הופנה התובע
28 לעורך הראשי של המקומונים, מר גולן בר יוסף – דבר שאף הוא לא הועיל ולא חל
29 השינוי המיוחל במקומון. גם לפני מבצע צוק איתן שוחח מר פרידמן עם התובע בעניין
30 הנגשת המקומון לתושבי באר שבע ועיסוקו בתכנים הרלבנטיים לתושבי באר שבע
31 אולם התובע היה עסוק בבקשות להעלאת שכרו ואף אמר למר פרידמן כי הוא אינו

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 37124-04-15

16 יולי 2017

- 1 רואה עצמו ממשיך בעבודתו בעיתון ולמעשה התובע ומר פרידמן לא ראו באותה עין
2 את תפקידו במקומון ואת תפקידו של המקומון עצמו.
3
- 4 ו. גרסתו של התובע כבושה מגמתית וחסרת מהימנות שכן ולכל הפחות היה עליו
5 להעלותה במסגרת השימוע (אף על פי שנאמרו לו עוד קודם לשימוע) אולם הוא לא
6 עשה כן ואף לא פנה לבית הדין בבקשה למנוע את פיטוריו.
7
- 8 ז. אפילו יקבע בית הדין כי הראיון הוא שהיה הטעם בעטיו פוטר התובע, אין הדבר
9 מהווה הפליה או גזענות מכל סוג שהוא שכן העמדה לפיה אין מבקרים את רשויות
10 המדינה בעת מלחמה היא עמדה לגיטימית שהובעה על ידי כלי תקשורת שונים ואין
11 לה קשר לכך שמושא הכתבה עסק בבדואים דווקא.
12
- 13 ח. גם אם יקבע בית הדין כי הכתבה היא שהביאה לפיטורי התובע הרי שלא ניתן
14 לראות בכך פיטורים בשל "השקפה" כטענת התובע. התובע כתב רבות על הפזורה
15 הבדואית והוא עצמו בדואי כך שאין לנתבעת כל דעות קדומות כנגד האוכלוסייה
16 הבדואית. הנטל היה מועבר אליה רק אם הוכיח התובע כי לא היתה סיבה לפיטוריו –
17 מה שלא הוכח אלא ההפך. הוכח כי היה חוסר שביעות רצון מתפקודו של התובע
18 (סעיפים 105-110 לסיכומי הנתבעת).
19
- 20 ט. העובדה כי לנתבעת עומדת הזכות לחשוב כי אחידות השורות ואי הבעת ביקורת
21 כלפי המדינה בזמן מלחמה הם ערכים חשובים לקהל היעד של המקומון לא פחות
22 מהערכים אותם מקדש התובע של "הומניזם" ו"אזרחות" ואין לראות בהם כגזעניים
23 וזכותה להכתיב קו סיקור כזה או אחר. מנכ"ל הנתבעת לא סבר כי לא היה מקום
24 לסקר את העדר המיגון בפזורה הבדואית מאחר ומדובר בבדואים, אלא כי יש
25 להתמקד בעיר באר שבע עצמה ולהימנע מביקורת על המדינה בזמן מלחמה (סעיפים
26 99-104 לסיכומי הנתבעת).
27
- 28 י. אשר להליך השימוע - סיום העסקתו של התובע נעשה לאחר שבמשך תקופה ארוכה
29 נבחן תפקודו, לאחר פגישות עמו כמעט מידי שבוע, לרבות כשבוע לפני תחילת מבצע
30 צוק איתן, כשמר פרידמן שב ומבקש כי המקומון יהיה נגיש יותר לתושבי באר שבע
31 וככזה הנוגע בעניינים חשובים לתושבי באר שבע, תוך תקווה לשינוי אשר לא התרחש.
32 מתמלולי השימוע ניתן להיווכח כי עניין הכתבה היה בשוליים ואילו עיקר הכוונה

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 37124-04-15

16 יולי 2017

1 לפיטורים נסבה סביב הטיעונים שלעיל בגין אי התאמתו לתפקיד כשכל ההתייחסות
2 מטעם מר פרידמן והחברה נגעה למינון ולשיקול הדעת הלקוי של התובע ולהעדר
3 היוזמה שלו כעורך המקומון; התובע מכיר היטב את "כללי הטקס" וניתנה לו שהות
4 של שבועיים להתכונן להליך השימוע, הליך אשר היה ענייני, מקיף וממצה בו נשמעו
5 טיעוני התובע במסגרת שתי ישיבות שימוע וכי גם אם נעדרו ממנו גינונים כאלה
6 ואחרים הוא עמד בדרישות המהותיות, כאשר התובע לאורך כל הדרך נועץ בעורכי
7 דין, חברים ואף עם הארגון. בעוד שהנתבעת קיימה את השימוע בכנות ובתום לב הרי
8 שהתובע השתמש בהליך השימוע כאמצעי למינון טענותיו תוך שהקליט את השימוע
9 והסיטו לדיון למחוזות שהיו נוחים לו; כי טענות התובע לעניין הפגמים הינן טענות
10 חסרות תום לב כאשר הוכח שהתובע לכל הפחות זכה לייצוג משפטי לאחר ישיבת
11 השימוע הראשונה ועל אף זאת לא ביקש להתייבב לשימוע השני עם עורך דין או לבקש
12 מסמך זה או אחר בזמן אמת – ואף לא הצביע על מסמך כלשהו אשר היה בו לסייע לו
13 בזמן אמת. לטענתה הלכה למעשה קוימו עקרונות השימוע במלואם ואף מעבר לנדרש
14 בדין וכי התובע לא הצביע על כל חובה החלה על הנתבעת לפיה עליה לציין במכתב
15 ההזמנה לשימוע כי הוא זכאי לייצוג או לקבלת מסמכים.

16
17 יא. אשר לפגיעה בחופש העיתונות – לאף עובד וכן גם לא לעיתונאי קיימת החירות
18 לעשות בקניינו של המעסיק ככל העולה על רוחו. לטענתה פסקי הדין שאוזכרו על ידי
19 התובע בסיכומיו אינם רלבנטיים שכן אין חולק על חשיבותה של התקשורת וחופש
20 הביטוי. עם זאת, אף אם לעיתונאי קיימת החובה לפרסם כתבה, חובה זו אינה
21 מוחלטת והיא בוודאי מאבדת מעוצמתה לאחר שאותו נושא פורסם כבר בכלי
22 תקשורת אחרים – כפי שזכה נושא העדר המינון של הפזורה הבדואית בכלי התקשורת
23 הרבים. עוד לטענתה אין דומה עניינם של כלי תקשורת ארציים בעלי חשיפה ארצית
24 אדירה לבין כלי תקשורת קטן ואין דין חופש הביטוי וחופש העיתונות הקיים לעובדים
25 בגופי תקשורת משמעותיים לבין מקומון בבאר שבע ובכל מקרה בשניהם לא קיימת
26 חירות ביטוי מוחלטת ומו"ל רשאי להחליט על סיום העסקתם ככל שזה אינו מתיישב
27 עם המקובל עליו.

28
29 יב. למעשה, הסעד היחיד עליו עמד התובע בדיון התברר כסעד ההצהרתי ואילו על
30 הסעדים הכספיים התובע אינו עומד כלל וכי התובע האמיתי הוא ארגון העיתונאים
31 ולא התובע. להלכה ולמעשה טוענת הנתבעת כי הסעד הנתבע – שהוא בסמכות בית
32 הדין במסגרת תביעה אישית וכן כי הסכסוך הוא מעין קיבוצי ועליו להיות מוגש על

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 37124-04-15

16 יולי 2017

1 ידי הארגון היציג ועל כן אין לארגון העיתונאים כל מעמד לתבוע סעד זה. בכל מקרה
2 יש למחוק את הסעד ההצהרתי המבוקש. לחילופין נטען כי המדובר אף בסעד תיאורטי
3 שכן התובע סיים עבודתו.
4
5 יג. לעניין העדר עדותו של מר בן יוסף לגביו טען התובע אף הוא בסיכומיו, כי עדותו
6 לא היתה מעלה או מורידה שכן מר בן יוסף שימש כממונה מקצועי על התובע והרי
7 שטעמי פיתוריו של התובע היו נעוצים בהתאמתו לתפקיד מנהל ועורך כך שעדותו של
8 מר בן יוסף לא היה בה לתרום לבירור המחלוקת וממילא עמדה לתובע האפשרות
9 לזמנו בעצמו.
10
11 .8 בסיכומים ובסיכומי התשובה שהוגשו מטעם התובע 2 (להלן – הארגון) טוען הארגון,
12 בין היתר, כי בניגוד לטענת הנתבעת, לבית הדין סמכות לדון בהליך לרבות בעילת
13 התביעה הנוגעת לחופש העיתונות וכי העובדה כי עניין זה מעסיק את הארגון גם
14 בהליכים קיבוציים אינה מונעת מלתבוע בעניין זה גם בהליך היחיד וכי הארגון יכול
15 לשמש כתובע במגוון של הליכים גם אם אינו יציג ואף להצטרף כעותר. עוד טען הארגון
16 כי השימוע שנערך ולתובע היה שלא כדין; אשר לנימוקי הפיתורים טען הארגון כי
17 הנתבעת הודתה כי טעם מרכזי לפיתורי התובע היה העיקרון של "שקט יורים" או כי
18 אין מבקרים את השלטון בזמן מלחמה ואף אם למעסיק מותר להיות בעל השקפת
19 עולם הרי שאין המדובר בעילת פיתורים לגיטימית נכוח חשיבותו של חופש העיתונות
20 ושל העיתונות כמוסד בדמוקרטיה, ומקום בו העיתונאי מפרסם כתבה שהיא נכונה
21 ובעלת חשיבות ציבורית לא ניתן לפטרו שכן הוא פעל לפי האתיקה העיתונאית
22 המחייבת אותו. לטענת הארגון אסור למעסיק לפטר עיתונאי בגלל פעולה שפעל
23 העיתונאי בהתאם לכללי האתיקה ובשל חובתו המקצועית והציבורית לפרסם מידע
24 בעל חשיבות ציבורית; כי קו הסיקור שנטען כי הוכתב אך בדיעבד ואשר לא קדמה לו
25 כל הבהרה מסודרת; כי מעמדו של עובד עיתונאי שונה ממעמדם של עובדים אחרים
26 בשל היותו קשור קשר הדוק עם חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת ומבחינה זו וכל עוד
27 הוא ממלא תפקידו על פי כללי האתיקה המקצועית אין לפטרו; כי פסק הדין בעניין
28 יחיאל אינו קובע כטענת הנתבעת כי מותר לבעלים של עיתון לכוון את עיתונו בניגוד
29 לחופש העיתונות וכן אף אינו קובע כי זו אינה יכולה להוות עילת פיתורים וכי בכל
30 מקרה זכותו זו של הבעלים כפופה לכללי האתיקה המקצועית ובענייננו כללי האתיקה
31 העיתונאית. כן טען הארגון כי הלכה זו ראויה להצטמצם נוכח ההתפתחויות בפסיקה
32 הנוגעות לחופש הביטוי. אשר לחובה האתית טען הארגון כי היה מדובר בראיון בלעדי

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 37124-04-15

16 יולי 2017

1 וייחודי, וכי אין כל הבחנה בין מקומון לבין עיתון בפריסה ארצי באשר לאתיקה
2 המקצועית החלה על העיתונאים.

דיון והכרעה

3
4
5
6 9. סעיף 2 (א) לחוק שוויון הזדמנויות בעבודה, התשמ"ח-1988 קובע :
7 "לא יפלה מעסיק בין עובדיו או בין דורשי עבודה מחמת מינם, נטייתם המינית, מעמדם
8 האישי, הריון, טיפולי פוריות, טיפולי הפריה חוץ-גופית, היותם הורים, גילם, גזעם, דתם,
9 לאומיותם, ארץ מוצאם, מקום מגוריהם, השקפתם, מפלגתם או שירותם במילואים,
10 קריאתם לשירות מילואים או שירותם הצפוי בשירות מילואים כהגדרתו בחוק שירות
11 ביטחון [נוסח משולב], תשמ"ו-1986, לרבות מחמת תדירותו או משכו, כמשמעותו בחוק
12 שירות בטחון [נוסח משולב], תשמ"ו-1986, הצפוי להם, בכל אחד מאלה:
13 (1) ..

14 (5) פיטורים או פיצויי פיטורים;"

15
16 10. בפסק הדין בדיון (ארצי) נג/3-223 פלסטין פוסט בע"מ – ג'ואנה יחיאל, (ניתן ביום
17 25.4.1993) קבע בית הדין הארצי:

18
19 " רשאי וזכאי בעלים של עיתון, גוף ציבורי או חברה פרטית, לכוון את עיתונו לנתיבים
20 הרצויים לו, ולמנוע פרסומים נוגדים. רשאי בעלים של עיתון לקבוע את הקו הפוליטי,
21 הכלכלי והתרבותי של עיתונו, ואינו חייב לפרסם בעיתונו דעות נוגדות. רשאי בעלים של
22 עיתון, ישירות או באמצעות מי שמונה לכך, להטיל על עיתונאי המועסק אצלו, לכתוב כתבה
23 על נושא הנראה לו חשוב, והוא יכול להנחותו בקווים כלליים של הרצוי. אין עיתונאי בתחום
24 בו הוא כותב, רשאי לסרב לכתוב אותה כתבה. עורך דין שכיר אינו יכול לקבוע באיזה לקוח
25 יטפל ובאיזה ימאן לטפל, כשם שרואה חשבון שכיר אינו רשאי להחליט לאיזה מלקוחות
26 המשרד יתן שירותיו. כל זאת, לגבי כל מקצוע או עיסוק, כל עוד אין ההוראות שהמועסק
27 מקבל נוגדות את החוק, כלל אתיקה או את המצפון.

28 עיתון, יהא נפוץ כאשר יהא, אינו חייב ליתן "ביטוי מתאים של השקפות שונות הרווחות
29 בציבור" כשם שרשות השידור חייבת לעשות מכוח חוק. רצוי וראוי כי יעשה כן, אך זכותו
30 גם שלא לעשות כן. ציבור הקוראים שמכספם הוא ניזון, יחליט אם להמשיך ולקנות אותו
31 עיתון, שהוא חד צדדי בדיווחיו והשקפותיו. אם יפחת מספר הקוראים, יחדלו מפרסמים
32 מלפרסם בו, והוא לא יוכל להמשיך ולהתקיים. בשוק העיתונות החופשי - אלה הם
33 השיקולים שצריכים להנחות את הבעלים.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 37124-04-15

16 יולי 2017

1 אין בסירוב העיתון לפרסם מאמר זה או אחר של עובד פגיעה בחופש הדיבור של העיתונאי.
2 עיתונאי שעורכו סרב לפרסם את פרי עטו, רשאי למצוא לו במה אחרת, או להקימה, וכל עוד
3 הכתוב, אף אם הוא מהווה "ביטוי חריג", אינו פוגע בשלום הציבור, הסדר הציבורי או
4 אושיות הדמוקרטיה (בג"צ 399/85 הנ"ל בע' 288).

5 ערים אנו לכך כי:

6 לא רק הדובר הוא בגדר מי שמפעיל חירויותיו ונהנה מן הזכות המוקנית לאדם בחברה
7 חופשית. קהל השומעים או הקוראים בכוח זכאי לשמיעתם ולקריאתם של דברי הזולת,
8 וצמצום ההאזנה והעיון בדברי אחרים הוא לא רק פגיעה בזכותו של הכותב או הדובר אלא
9 לא פחות מכך גם בזכויותיהם של אלה, אשר אליהם מופנים דבריו" (עש"מ 5/86 בע' 240)

10 וכן:

11 "הבטחת חופש הביטוי אינה רק אינטרס של הפרט אלא לא פחות מכך גם אינטרס ציבורי,
12 שהרי שניים היבטיו של האינטרס הציבורי האמור: (1) זכותם של האזרחים והאינטרס
13 שיש להם לשמוע את דעת הזולת; (2) האינטרס הציבורי להגן על חופש הביטוי ובכך להגן
14 על המשטר הדמוקרטי." (שם).

15 האם פירוש הדבר שעיתון חייב לפרסם כל מכתב למערכת הנשלח אליו? האם עיתון הבוחר
16 שלא לפרסם מכתבים שהתקבלו אצלו בין מהטעם שהכתוב בהם נוגד את דעתו, או שלשון
17 הכתוב בוטה ופוגעת או שנראה לו שכותבם הוא תמהוני פוגעים בחופש הביטוי? האם מו"ל
18 המסרב לפרסם ספר כל שהוא פוגע בחופש הביטוי?

19 ...

20 חופש הביטוי אינו זכות יסוד מוחלטת, אלא יחסית, ככל זכות יסוד. זה גם הטעם שבית
21 המשפט, עם כל רצונו ליתן נפקות מלאה לחופש זה, מאזן אותו, עם עקרונות יסוד אחרים
22 של שיטתנו, ומאחר ואינו מעוגן ב"חוק יסוד", "כל חוק המגביל את חופש הביטוי תופס
23 מבחינה חוקתית" (בג"צ 399/85 הנ"ל, בע' 283), וכן יש להתחשב בעקרונות יסוד אחרים.

24 ...

25 בענייננו - יש ליתן את הדעת לזכות הקניין, המעוגנת בחוק יסוד; כבוד האדם וחירותו. מקום
26 בו חופש הביטוי נשמר, אך לא דוקא בכלי תקשורת פרטי זה או אחר, וכל אדם, לרבות
27 העיתונאי, יכול לכתוב כמעט כעולה על רוחו במגוון של פרסומים, יש ליתן משקל נכבד
28 לזכות הקניין, ולענייננו - לזכותו של בעלים (פרטי) של כלי תקשורת להחליט איזה חומר
29 להדפיס ואיזה לדחות, בין כתבות "מוזמנות", ובין כאלה המוגשות לו על ידי העיתונאים
30 המועסקים בעיתון".

31

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 37124-04-15

16 יולי 2017

11. לאחר שבחנו את הראיות והעדויות הגענו למסקנה כי פיטוריו של התובע לא היו נעוצים בכתבה שפירסם על העדר המיגון בפזורה הבדואית, וכי זו היוותה רק דוגמא לחוסר שביעות הרצון מתפקודו כעורך המקומון.
- הכתבה לא היוותה הגורם לפיטורי התובע כי אם רק דוגמא לחוסר שביעות הרצון שבאה לידי ביטוי בראיות שהונחו לפנינו כלהלן:
- א. עיון בפרוטוקול השימוע מעלה ומיד כי עניינה של הכתבה לא היווה הגורם המרכזי וכי זו אך היוותה דוגמא, שהמחישה את הטענה לשיקול דעת שגוי של התובע וכי התובע אינו מתרכז בעניינים הנוגעים ומעניינים את קהל היעד של המקומון – בעיקרם תושבי באר שבע.
- ב. גם במכתב הזימון לשימוע צוינה הכתבה האמורה כדוגמא בלבד לשיקול דעתו הלקוי של התובע בעיני מר פרידמן.
- ג. בשימוע עצמו נדונו סיבות נוספות אשר היוו שיקול לפיטוריו של התובע ובהם העדר היוזמה, ראייתו בעיני מר פרידמן כמי שאינו מוביל שינוי במקומון, אי הגשת תכנית מסודרת לאור השינויים במקומון וכיוצא באלו (ראו גם עדותו של התובע כי נדונו עניינים נוספים מלבד הכתבה בשימוע, עמוד 12 שורות 23-24, עמוד 13 שורות 4-9, כי לא הגיש תכנית עבודה למר פרידמן, עמוד 11 שורות 30-31).
- ד. מעדותו של מר פרידמן התרשמנו כי אכן התובע לא התאים עצמו לשינויים שהתבקשו ממנו, ואופן ראייתו את המקומון לא תאם למצופה ממנו. השתכנענו כי הכתבה היתה דוגמא בלבד, שנדונה במספר בודד של עמודי פרוטוקול שימוע מתוך עשרות, שהראתה כי התובע אינו רואה את המקומון כמצופה ממנו, מבחינה זו שלא הפעיל שיקול דעת נכון באשר לבחירת הנושאים ולעיתוי שנבחר לפרסומם ולא מושא הכתבה, כשלמעשה התובע לא הפנים את השינוי שמבקש המקומון לייצר – דהיינו הפיכתו לעיתון לוקאלי חנימי שעוסק בנושאים חדשניים המתאימים לתושבי המקום (ראו פרוטוקול השימוע השני בעמוד 11 שורות 21-25, עדותו של מר פרידמן בעמוד 26 שורות 5-21, שורות 28-31). כן השתכנענו כי עיקר הגורמים לפיטורי התובע היו חוסר היוזמה של התובע, העדר החדשנות ואי ראייתו ככזה המסוגל להוביל שינוי (ראו פסקה ראשונה לזימון לשימוע, עמודים 26, 28, 31 שורות 2-25, עמוד

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 37124-04-15

16 יולי 2017

- 1 33 שורות 17-6, עמוד 34 שורות 10-7, עמוד 35 שורות 19-7, עמוד 36
2 שורות 25-24, עמוד 37 שורות 5-1 לפרוטוקול השימוע השני, פרוטוקול
3 השימוע הראשון בעמוד 4 שורות 21-17, עמוד 6 שורות 24-15, עמוד 7
4 שורות 17-7). עוד השתכנענו כי הדברים עלו מול התובע בסיטואציות
5 קודמות לשימוע, כאשר התובע ידע על השינויים שחלים בעיתון והצורך
6 בשינויים ובהתאמות לעולם התקשורת המתחדש, גם אם אין המדובר
7 בשיחות מתועדות בכתב (עדותו של התובע בעמוד 11 שורות 8-4, עמוד
8 19 שורות 19-16, עדותו של מר פרידמן בעמוד 24 שורות 26-25, עמוד
9 25 שורות 29-22). לא מצאנו כי יש בהעדר עדותו של מר בן יוסף לעמוד
10 לחובת הנתבעת ואנו מקבלים את טענות הנתבעת כי הטענות מול התובע
11 לא היו טענות מקצועיות כי אם על תפקודו כעורך וכמנהל ועל כן לא
12 היה בה לתרום לענייננו.
- 13
- 14 אף אם היינו מקבלים את טענת התובע כי ההחלטה על פיטוריו היתה בשל פרסום .12
15 הכתבה, גם אז אין בכך הפלייה בניגוד לחוק שוויון הזדמנויות בעבודה. לנתבעת
16 הזכות להכתיב קו סיקור מסוים, לקהל היעד אליו מכוון המקומון, לרבות שאין לבקר
17 את רשויות המדינה בזמן לוחמה, בייחוד מול אויבים מבחוץ. מצאנו כי הנתבעת
18 פרסמה בעבר כתבות על הפזורה הבדואית כך שבקשתה שלא לפרסם את הכתבה
19 הנוכחית בזמן מלחמה, אינה בבחינת הפלייה על רקע השקפה. זכותה של הנתבעת
20 להחליט כי המקומון מיועד לקהל יעד מסוים ועל כן הכתבות **ועיתוי פרסומן** צריך
21 לענות על דרישותיו של קהל היעד וצרכיו ושלא בסתירה למדיניות המקומון.
- 22
- 23 עם זאת ועל אף כי אנו מכירים בזכותו של המקומון להביא לסיום העסקתו של התובע .13
24 מקום בו גישתו של התובע שונה מהקו עליו החליט המקומון, הרי שלא מן הנמנע כי
25 הדברים לא הובהרו דיים לתובע טרם השימוע כי אם רק במעמד השימוע עצמו – וכאן
26 נפל פגם בהתנהלותה של הנתבעת – פגם אשר יש בו כדי לזכות את התובע בפיצוי.
27 בעניין זה התרשמנו, והדברים אף עולים מדבריו של מר פרידמן בפרוטוקול השימוע,
28 כי לתובע לא הובהרה דיה העובדה שעליו להתמקד בעניינים הנוגעים לתושבי באר
29 שבע בלבד ושעליו לכוון רק לאותם עניינים. על כן יש לפסוק לתובע פיצוי בגין פגם זה.
- 30
- 31 ככל שהמקומון ביקש להתוות קו ואופי חדש ברור למקומון – עיסוקו של המקומון .14
32 בתחומיה המוניציפאליים של העיר באר שבע וסביבתה הקרובה, ולהשאיר את

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 37124-04-15

16 יולי 2017

- 1 העיסוק בעניינים כלליים שאינם מיוחדים או קשורים במיוחד לבאר-שבע וסביבתה
2 הקרובה לעיתונות הארצית, אין המדובר בהפליה. משהתובע לא ביקש סעד של השבה
3 לעבודה, לא בתובענה זו ולא בכך הליך אחר ואף לא הגיש כל בקשה למניעת פיטוריו
4 - כל שנותר לנו הוא לפסוק לתובע פיצוי. לאחר בחינת כל האמור, על הנתבעת לשלם
5 לתובע פיצוי בסך 40,000 ₪, השווה לכ-5 משכורות, וזאת בשים לב לתקופת עבודתו
6 של התובע בנתבעת.
- 7 לא מצאנו כי בהעדר ציון זכותו של התובע להיות מיוצג ע"י עורך דין או בזכותו לעיין
8 במסמכים בהזמנה לשימוע משום פגם המצדיק פסיקת פיצוי נוסף בגין פגמים בשימוע
9 כפי שטען התובע. אכן, אם התובע היה מבקש להגיע בליווי עורך דין או לעיין
10 במסמכים הנוגעים לשימוע, על הנתבעת היתה החובה לאפשר לו זאת. לא מצאנו כי
11 על הנתבעת החובה לציין הדברים אלה בהזמנה לשימוע, ומן הראוי לציין שהתובע
12 לאחר השימוע הראשון כבר נועץ בארגון (עמוד 9 שורות 22-32). כאמור, לא מצאנו כי
13 יש מקום לפסוק פיצוי נוסף מעבר למה שפסקנו לעיל.
- 14
- 15 15. אשר לטענות התובעים כי פיטורי התובע נעשו בניגוד לחופש העיתונות ולכללי
16 האתיקה, נחזור ונאמר כי לנתבעת הזכות להתוות קו סיקור מסוים או קהל יעד
17 מסוים אליו היא מבקשת להפנות את המקומון. אין בידינו לקבל את ההבחנות שביצעו
18 התובעים לפסק הדין בעניין **יחיאל**. קביעותיו של בית הדין הארצי בעניין **יחיאל**
19 שרירות וקיימות. העובדה כי שם דובר בהתפטרות ולא בפיטורים אינה מעלה או
20 מורידה לענייננו. כפי שמצאנו, הפגם היחיד שנעשה בעניין זה על ידי הנתבעת הוא כי
21 קו סיקור או המדיניות אותה ביקשה להתוות לא הובהרה דיה בטרם השימוע אולם
22 משהתובע לא עתר להשבתו לעבודה פסקנו לזכותו פיצוי בגין כך. אין המדובר
23 בהפליית התובע כי אם בזכות לגיטימית של הנתבעת. כך גם לא מצאנו כי יש בפיטורי
24 התובע משום פגיעה בכללי האתיקה. חופש הביטוי כמו גם כללי האתיקה אינם
25 מוחלטים ואין בהם לאפשר לעיתונאי לפרסם ככל העולה על רוחו – עיתונאי עובד
26 בעיתון, והוא כפוף גם למעסיקו. למעסיק הזכות להתוות אופי מסוים לעיתון ועל
27 העיתונאי להישמע לו. ככל שהעיתונאי אינו נשמע לאופי המבוקש של המקומון, רשאי
28 הוא להתפטר אך גם המעסיק רשאי לפטרו – ובלבד שאופי המקומון הובהר לעיתונאי
29 קודם לכן וככל שהדבר לא נעשה יש לפצותו בגין פגם בהליך.
- 30 נוסף עוד באשר לפסק הדין בעניין חגי מטר (ס"ק (אזורי ת"א) 37876-08-13
31 **הסתדרות העובדים הכללית החדשה נ' אחוזת הירש ישראל תשנ"ד בע"מ**, ניתן ביום
32 7.1.17) אליו הפנו התובעים בסיכומיהם, כי לא מצאנו שיש להקיש ממנו לענייננו. שם

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 37124-04-15

16 יולי 2017

1 נושא הדיון היה איסור פיטורים בשל פעילות בארגון עובדים. כך גם אין בידנו לקבל
2 את ההיקש שביקשו התובעים לעשות מפסק הדין של בית המשפט העליון בעניין אילנה
3 דיין (דנ"א 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך, ניתן ביום 18.9.2014) פסק הדין
4 עסק בלשון הרע ועל החובה עיתונאית והכללתה כחלק מהחובות המנויות בסעיף 15(2)
5 לחוק איסור לשון הרע הזכות להגנת תום הלב ואין הדבר דומה לענייננו. יש לזכור כי
6 בשני מקרים אלה, המדובר היה בכלי תקשורת המופנים לכלל תושבי המדינה ולא
7 במקומונים.

סוף דבר:

- 8
9 16. הנתבעת תשלם לתובע סך של 40,000 ₪ בגין פיצוי בגין פגם בשימוע. על הנתבעת
10 לשלם סכום זה בתוך 30 יום מיום קבלת פסק הדין אחרת הסכום יישא הפרשי הצמדה
11 וריבית מיום הגשת התביעה ועד התשלום המלא בפועל.
12
13 17. כן תישא הנתבעת בהוצאות התובע ובשכר טרחת עו"ד בסך כולל של 3,500 ₪, שעליה
14 לשלם לתובע בתוך 30 יום. לא מצאנו כי יש לפסוק הוצאות לטובת הארגון.
15
16 18. פסק הדין ניתן בהרכב של שניים לאור ההחלטה מיום 6.2.17.
17
18 19. זכות ערעור לבית הדין הארצי כדין.

20 **ניתן היום, כ"ב תמוז תשע"ז, (16 יולי 2017), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.**

צבי פרנקל, שופט

נציגת ציבור עובדים – גב' פסה מרקוביץ

צבי פרנקל, שופט

נציגת ציבור עובדים – גב' פסה מרקוביץ

22
23
24